

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1420/2022
18.01.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Невенке Важић, председника већа, Милене Рашић, Дубравке Дамјановић, Светлане Томић Јокић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз бр.524/22 од 14.11.2022. године, поднетом против правноснажне пресуде Вишег суда у Сомбору Кж1 бр.58/22 од 18.03.2022. године, у седници већа одржаној дана 18. јануара 2023. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз бр.524/22 од 14.11.2022. године, поднет против правноснажне пресуде Вишег суда у Сомбору Кж1 бр.58/22 од 18.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору К бр.414/21 од 01.02.2022. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ, за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца, па пошто му је узета као утврђена казна по пресуди Основног суда у Сомбору К бр.78/20, која је постала правноснажна 02.07.2021. године, а којом је окривљени осуђен за кривично дело лаке телесне повреде из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ на казну затвора у трајању од пет месеци, окривљени је применом члана 60. КЗ осуђен на јединствену казну затвора у трајању од седам месеци.

Истом пресудом, на основу члана 87. КЗ, према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета. и то пет таблета бенседина од 5 мг.

На основу члана 264. став 4. ЗКП, окривљени је ослобођен плаћања судских трошкова и одређено да исти падају на терет буџета Републике Србије.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Кж1 бр.58/22 од 18.03.2022. године, усвајањем жалбе браниоца окривљеног АА, пресуда Основног суда у Сомбору К бр.414/21 од 01.02.2022. године преиначена је тако што је окривљени АА на основу члана 423. став

1. тачка 1) ЗКП ослобођен од оптужбе да је у време и на начин описан у изреци пресуде извршио кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ, јер дело за које је оптужен није кривично дело, обзиром да се ради о делу малог значаја, сходно члану 18. КЗ.

Истом пресудом, на основу члана 246а став 3. КЗ, према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета, и то пет таблета лека „бенседин“ од 5 мг, а на основу члана 265. став 1. ЗКП одређено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава.

Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости Ктз бр.524/22 од 14.11.2022. године, само против правноснажне пресуде Вишег суда у Сомбору Кж1 бр.58/22 од 18.03.2022. године, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) ЗКП у вези члана 18. и члана 246а став 1. КЗ, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и утврди да је побијаном пресудом повређен закон у корист окривљеног АА.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости браниоцу окривљеног – адвокату Стефану Његовану, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члана 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажне пресуде против које је захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца поднет, а након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

Неосновано се захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца истиче да је побијана другостепена пресуда донета уз битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) ЗКП у вези члана 18. и члана 246а став 1. КЗ.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, Републички јавни тужилац у захтеву за заштиту законитости истиче да је изрека другостепене пресуде неразумљива, јер не садржи опис радње кривичног дела због ког је окривљени ослобођен од оптужбе, а на који начин је онемогућена идентификација кривичног дела у поступку евентуалног приговора пресуђене ствари.

Изложени наводи захтева за заштиту законитости су, по оцени овога суда, неосновани,

Наиме, Виши суд у Сомбору, као другостепени, на основу члана 455. став 1. тачка 3) ЗКП у вези члана 459. ЗКП преиначио је првостепену пресуду и окривљеног АА на основу члана 423. тачка 1) ЗКП ослободио од оптужбе да је извршио кривично дело из члана 246а став 1. КЗ, налазећи да дело за које је окривљени оптужен није кривично дело јер се ради о делу малог значаја, сходно члану 18. КЗ. При томе, изрека другостепене пресуде, супротно наводима захтева за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, није неразумљива, обзиром да из изреке јасно произилази да се

окривљени ослобађа од оптужбе да је у време и на начин описан у изреци првостепене пресуде извршио предметно кривично дело.

Када се преиначава првостепена пресуда тако што се окривљени ослобађа од оптужбе, у изреци другостепене пресуде не морају таксативно бити означене предметне радње, већ је довољно да се у разлозима другостепене пресуде наведе по ком основу се окривљени ослобађа од оптужбе, што је другостепени суд у конкретном случају и учинио, позивајући се на одредбу члана 18. став 1. КЗ, те налазећи да кривично дело за које је окривљени првостепеном пресудом оглашен кривим, и поред тога што садржи обележја кривичног дела, представља дело малог значаја. Поред тога, приговор пресуђене ствари се не процењује само у односу на изреку другостепеног суда, већ се мора процењивати и у односу на изреку првостепеног суда. У конкретном случају првостепена пресуда је преиначена на основу чињеница које су утврђене у првостепеном поступку, при чему је другостепени суд закључио да из утврђеног чињеничног стања произилази да није правилан закључак првостепеног суда у погледу постојања предметног кривичног дела, обзиром да се ради о делу малог значаја, па како то представља правну оцену, то другостепени суд није био дужан да ове радње наведе у изреци пресуде, већ је било довољно да наведе да се окривљени ослобађа од оптужбе за радње описане у изреци првостепене пресуде.

Такође, неосновани су и наводи захтева за заштиту законитости којима се указује да је другостепена пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, обзиром да је другостепени суд на страни 3 став други, трећи, четврти, пети и шести своје одлуке изнео јасне и логичне разлоге за свој став – да радња због које је окривљени оглашен кривим првостепеном пресудом, иако садржи обележје кривичног дела из члана 246а став 1. КЗ, представља дело малог значаја у смислу члана 18. КЗ, а због чега га је и ослободио од оптужбе на основу члана 423. тачка 1) ЗКП. У овом делу, захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца се у суштини оспорава оцена суда о томе да се ради о делу малог значаја, и износи сопствени став у погледу испуњености услова о томе у смислу члана 18. КЗ.

Из наведених разлога, налазећи да побијаном пресудом Вишег суда у Сомбору Кж1 бр.58/2022 од 18.03.2022. године нису учињене битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, на које се неосновано указује захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, Врховни касациони суд је поднети захтев одбио као неоснован.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић